சக்ரவர்த்தினி.

" கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்,
மற்றீண்டு வாரா நெறி".

Vol VIII. தொகுதி அ. | July 1913. ஜுலை 1913. | No 12. பகுதி கஉ.

செய்ந்நன்றியறிதல்.

நம்மனோர் இம்மைக்குரிய பழிக்கும் மறுமைக்குரிய பாவத்திற்கும் ஆளாகா திருப்பதற்குப் பரமசாதனமா யிருப்பது ஒழுக்கமேயாம். ஒவ்வொருவரும் தத்தமது வருணத்திற்கும் ஆசிரமத்திற்குமுரிய ஒழுக்கத்தி லொழுகுவதற்குக் காரணமா யிருப்பன நன்றியறிதல், பொறையுடைமை, இன்சொல், இன்னா செய்யாமை, கல்வி, ஒப்புரவுடைமை, அறிவுடைமை, நல்லிணக்கமுடைமை யென்பனவாம். ஒழுக்கமுண்டாவதற்குச் சிறந்த காரணமாயிருப்பனவற்றுள், செய்ந்நன்றி யறிதல் தலைமையதாக விருத்தலின், செய்ந்நன்றி யறிதலுடையவர்தாம் இம்மைக்குரிய பயனையும் மறுமைக்குரியபயனையும் மோட்சமென்னும் பரம சுகநிலையையும் பெறுதற்குரியவராவர். ஒழுக்கமில்லாதவர் யாண்டும் ஒருபயனையும் பெறாது துக்கமே யடைதற்குரியவராக விருத்தலின், ஒழுக்கத்தின் வாயிலாக வுயர்நிலையினை யடைய விரும்புமொவ்வொருவரும் ஒழுக்கம் வருவதற்குச் சாதனங்களா யுள்ளவற்றுள் தலைமையான. தாயுள்ள செய்ந்நன்றியறிதலை மறவாது மேற்கொண்டொழுக முற்படுவ தின்றியமையாததாம். செய்ந்நன்றி யறிதலென்பது இல்லறத்திருப்பார் துறவறத்திருப்பாரென்னு மிருதிறத்தாருக்கும் அத்தியாவசியகமாக வேண்டப்படுவதாம். இல்லறத்து வாழ்வார் செய்ந்நன்றி யறிதலில்லாதவராக விருப்பின், அவருடைய இல்லற வொழுக்கம் ஒரு வாற்றானும் பயன்

படுவதன்றாகும்; அங்ஙனமே துறவறத்தாருக்குமாம். செய்ந்நன்றி யறிவதில்லாதிருப்பவர் விலங்கினும் கீழ்ப்பட்டவராவர். யானை, சிங்க முதலிய விலங்குகளுள் சில மக்களிடத்துச் செய்ந்நன்றி மறவாதிருந்தனவென்பது நாம் அறிந்த விஷயமே யாம். "யானை யனையவர் நண்பொரீஇ நாயனையார், கேண்மை தழீஇக் கொளல்வேண்டும்—யானை, அறிந்திருந்தும் பாகனையே கொல்லு மெறிந்தவேல், மெய்யதா வால்குழைக்கு நாய்" என்னும் நாலடியார்ச் செய்யுள் நாயினது செய்ந்நன்றி யறிதலை நன்குவிளக்குவதாமன்றோ? நாய் தனக்குப் பிறர்செய்த நன்மையை மறவாதிருப்பதென்பதுமிகு பிரசித்தமாமன்றோ? யானை ஒவ்வொரு சமயத்திற் றனக்கு நன்மை செய்தார் தீமைசெய்தால் அதை மறவாதிருந்து அவர்க்குத் தீமைசெய்வதாயினும், அவர் தீமை செய்யாதிருந்தால் அவர் தனக்குச் செய்த நன்மையை ஒருபோதும் மறப்பதே யின்றாம். எத்தனையோ யானைகள் தமது பாகர்கட்குவிபத்து நேர்ந்தவிடத்து, அவர்களை விரைந்துசென்று காப்பாற்றியிருக்கின்றன. மிருக விசேடங்கள் இங்ஙனம் செய்ந்நன்றி யறிதலை மறவாதிருப்பதை நன்குணர்ந்தவர்கள்தாம் ஒழுக்கத்திற்குத் தலைமைக் காரணமாயுள்ள செய்ந்நன்றி யறிதலை மேற்கொண்டொழுகுதற் குரியவராவர். நாம் செய்ந்நன்றி யறிதலை மேற்கொண்டொழுக முயலுவோமாயின், இம்மைக்குரிய பயனும் மறுமைக்குரிய பயனும் மாறாச்சுகவடிவ மோட்சமும் நமக்கு வாய்க்குமென்பதற்குத் தடையே யின்றாம்.

செய்ந்நன்றி யறிதலாவது பிறர்செய்த நன்மையை மறவாதிருத்தலாம். பிறர்செய்த நன்மையை மறவாதிருந்தாற்றான் பொறை (பொறுமை) யுடைமை முதலியவற்றைப் பெறுவது வாய்க்கும். நமக்கு நன்மை செய்பவர் யார்யாரென்று சிறப்புவகையாக நோக்குமிடத்து அவர்கள் அரசன், உபாத்தியாயன், தாய், தந்தை, தமையனென்னு மைவராக விருத்தலின், அவர்கள் செய்த நன்மைகளை மறப்பது ஒருபோதுங் கூடாது.

(1) அரசன் நமக்கு நன்மை செய்யாவிட்டால் நாம் ஒருவாற்றானும் சுகமாகவாழ்வது கூடாது. அரசன் நம்மை வேற்றரசர், கள்வர், தனது உத்தியோகஸ்தர் வாயிலாகவும் வனவிலங்கு முதலியவற்றின் வாயிலாகவும் துன்பம் வராது பாதுகாப்பதே அவன்செய்யு நன்மையாம். அரசனவ்வாறு செய்யாவிட்டால், நாம்இம்மைக்குரிய

சுகத்தையும் மறுமைக்குரிய சுகத்தையும்மோட்சத்தையும் அடைவதற்குரியவராகாது, வனவிலங்குபோல அங்குமிங்கு மோடியலைந்து, அல்லல்பலவற்றை யடைந்து ஆராத்துயரந் தீராப் பிறப்பினராய் அழுதகண்ணும் சிந்தியமூக்குமாக விருப்போமென்பதற் காட்சேபமே யில்லையாம். "மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை,— மழையும், தவமிலா ரில்வழி யில்லை—தவமும், அரசிலா ரில்வழி யில்லை" என்று சான்றோர் கூறுவதைநோக்குமிடத்து, மழைக்குக் காரணமான தவம் நிலை பெறுவதற்கு அரசன் காரணமாக விருக்கின்றானென்பது பெறப்படுமன்றோ? மழைபெய்யாவிட்டால் நாம் எவ்வாற்றால் பிழைப்போம்? முடியாதன்றோ? நம்முடைய உயிர் வாழ்க்கைக்கேதுவாகிய மழை பெய்வதற்குக் காரணமாய், நம்மை வேற்றரசர் முதலாயினோர் வாயிலாகவும் வனவிலங்கு முதலியவற்றின் வாயிலாகவும் துன்பம் வாராது பாதுகாக்கும் அரசனை நாமொருபோதும் மறப்பது கூடாது; மறந்துவிடுபவர் வனவிலங்கினுங் கொடியராவரென்ப தொருதலையாம்.

(2) உபாத்தியாயர் நமக்கு நன்மை செய்வது வித்தியாப்பியாசஞ்செய்வித்து, நம்மை நல்வழியி லொழுகுமாறு செய்வதாம். "எழுத்தறி வித்தவ னிறைவ னாகும்" என்றான்றோர் கூறுவதை யகத்தின்கணெண்ணி, உபாத்தியாயரைக் கடவுளாகப் பாவித்து, அவரை யென்றும் மறவாது வழிபாடு செய்வ தின்றியமையாததாம். அரசன் இம்மைக்குரிய பாதுகாவலைச்செய்வதுபோல உபாத்தியாயர் (குரு) மறுமைக்குரிய பாதுகாவலைச்செய்வித்து, நலங்களெல்லாவற்றையு மடையச்செய்வதால் அவர் செய்த நன்மையை மறப்பவர் அறிவிலாதாரே யாவர்? இங்குபாத்தியாயரென்பவர் பரம சற்குருமூர்த்தியுமாவர். அவர் சாவாது பிறவாதுள்ள தனிநிலையினைத் தம்மைத் தஞ்சமாகவடைந்தவர்க்குத் தத்துவஞானவாயிலாக அடைவித்துத் தமக்கொருபயன் நோக்காதிருப்பவராகலின், அவர்மாட்டுச் செய்ந்நன்றி மறவாதிருத்தல் அவர்கூறிய உபதேச நெறியி லொழுகுவதேயாம்.

"இந்த விடும்பை யுடம்புறு மேது
தந்தை யெனப்புகழ் கின்றிலர் தக்கோர்
அந்த மிலாத வகண்டமு நம்முள்
தந்தவர் தந்தை யெனச்சமை வுற்றார்."

என்று பிரமகீதை கூறுவதால் பரம சற்குருவினருமைபெருமை நன்கு விளங்குதலின், இனி உடம்பெடுக்காத நிலையினைத்தரும்

ஏகபரமானந்த சற்குருமூர்த்தியை யென்று மறவாதிருப்பவர்தாம் எல்லாநலனும் பல்லாற்றானும் பெறும்பாக்கிய முடையவராவர்.

(3) "வட்டிலினுந்தொட்டிலினும் மார்மேலுந் தோள்மேலும், கட்டிலினும் வைத்துக்" காப்பாற்றி, தேனே! அமிர்தமே! செல்வத்திரவியமே! என்றற் றொடக்கத்தனவாக வழைத்துச் சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்த்த தாய் நமக்குச் செய்த நன்மைக்களவே யின்றாம். தாய் செய்த நன்மையை மறந்தவர் சண்டாளரினுங் கடையராவரன்றோ? முந்நூறு நாட்சுமந்து, படாதபாடுபட்டுப் பெற்றுவளர்த்த தாய் செய்த நன்மையை மறந்தவர் வேறுயார் செய்த நன்மையை மறவாதிருத்தற்குரியராவர்? "அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்" என்று அமிழ்தினுமினிய தமிழ்மணமறிந்த ஔவைப் பிராட்டியார் கூறியது தாய் யாவரினும் மேம்பட்டவளாமென்பதை விளக்குவதா மன்றோ? தன்னைப்பெற்றுவளர்த்த தாய்செய்தநன்மையைமறந்தவனுக்குச்சாமியின்கருணை சற்றேனு முண்டாவ தில்லையாம். "ஈன்றாளின், என்ன கடவுளு மில்" என்று நான்மணிக்கடிகையும், "தாயினிற் சிறந்த தெய்வமில்லை" என்று கூர்மபுராணமும் கூறுவதைக் கருத்தூன்றி நோக்குவோமாயின், தாய்செய்த நன்மையை மறந்தவர் கடவுள் செய்த நன்மையையும் மறந்தவ ராவரென்பது தடையின்றி விளங்குவதாம்.

(4) தந்தை செய்யும் நன்மை மைந்தரைச் சான்றோ ரென யாவருஞ்சொல்லச் செய்தலாம். "சான்றோ னாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே" என்று புறநானூறு கூறுகின்றது. "தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து, முந்தி யிருப்பச் செயல்" என்று திருவள்ளுவர் கூறுகின்றனர்.

கல்வி யறிவு வாயிலாகத் தன்னைச்சான்றோ (கல்வி, கேள்வி, அறிவு, ஒழுக்க மென்னு மிவற்றால் நிறைந்தவ)னாக்கிய தந்தையை மறப்பவன் தக்கோனாவதெப்படியாம். தந்தையின் செல்வமனைத்தையும் மைந்தன் பெறுவதற் குரியவனாக விருத்தலின், அவன் தந்தையை மறப்பது சற்றுந் தகுதியுடையதாகாது.

(5) தமையன் செய்யும் நன்மை தம்பியைத் தன்மைந்தனைப் போலப் பாதுகாத்துக் கல்வி முதலிய வற்றால் முற்படச் செய்வதாம். தமையன் தந்தைக் கொத்தவ னென்று சாஸ்திரங் கூறுதலின், அவனை மறப்பது தந்தையை மறப்பதுபோலவாம்.

கடவுள் நமக்குச் செய்யும் நன்மைக்களவே யின்றாகலின், அவரை மறப்பது ஒருபோதும் கூடாது. கடவுள் செய்யும் நன்

மையை மறவா திருப்பவன்றான் அரசன் முதலாயினோர் செய்யும் நன்மையையும் மறவா திருத்தற் குரியவனாவன். அரசன் முதல் தமையனீறாகவுள்ளார்செய்த நன்மையையும்கடவுள் தனு (உடம்பு) கரணம் (இந்திரியம்-மனம்), புவனம் (உலகம்), போகம் (சுக துக்கங்களைப் புலப்பட வுணருதல்) களைத் தந்த நன்மையையும் மறவா தொழுகுகின்றவர் பொறையுடைமை முதலியவற்றைப் பூரணமாகப் பெற்று, ஒழுக்கத்தா லுயர்ந்து நன்மை யென்பன வற்றை யெல்லாம் பெறுவதற் குரியவராவர். இவர்தாம் புருஷ ஜன்ம மெடுத்தவ ராவார்.

கர்ணன் சல்லியன் முதலாயினோர் செய்ந்நன்றி யறிதலுடையவராய்த் தம்முயிரைத் துரும்பாகக் கருதித் துரியோதனன் பொருட்டுப் போர் முகத்திற் சென்றிறந்தனரென்று ஸ்ரீ மகாப்ாரதம் கூறுவதை அடிக்கடி சிந்தித்து நோக்குவோமாயின், நாம் செய்ந்நன்றியறித லுடையோராகப் பெரிதுமுயற்சி செய்வோம்.

இனிது நாற்பது.

"நன்றிப் பயன் றாக்கி வாழ்தல் நனியினிதே"

நான்மணிக் கடிகை.

"தனிய னெனப்படுவான் செய்தநன் றில்லான்"

திரிகடுகம்.

"நன்றிப் பயன் றூக்கா நாணிலியும்"

உலகநீதி.

"செய்த நன்றி யொருநாளு மறக்க வேண்டாம்"

திருக்குறள்.

"நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று"
"எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு"

புறநானூறு.

" ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கு
மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்
வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவென

நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்
செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென
வறம்பா டிற்றே யாயிழை கணவ''.

பழமொழி.

''நன்கொன் றறிபவர் நாழி கொடுப்பவர்க்
கென்று முறுதியே சூழ்க''

கம்ப ராமாயணம்.

''மாயா, உதவிகொன் றார்க்கென் றேனும்
ஒழிக்கலா முபாயமுண் டோ.''

என்றற்றொடக்கத் துப் பிரயோகங்கள் இங்குக் கவனித்தற் குரியனவாம்.

மகோபநிஷத்.

(முன் தொடர்ச்சி)

ஸ்திரீகள் மிகவும் கொடுமையாகிய நரகாக்னிக்கு விறகு போன்றவர்.

$45\frac{1}{2}$-$46\frac{1}{2}$. காமமென்னும் பெயரையுடைய கிராதனது வசப் பட்டு மூடபுத்தியுடைய ஸ்திரீகள் மனிதராகிய பக்ஷிகளின் அங் கங்களைக் கட்டுவதிற் சாதுர்யமுடையவர்.

$46\frac{1}{2}$-$47\frac{1}{2}$. ஜன்மமாகிய குளத்தில் சித்தமென்னும் சேற்றில் சஞ்சரிக்கும் மீன்களாகிய மனிதர்களுக்கு (அவர்களைப் பிடிக்க) துர்வாசனையே கயிறாகும். ஸ்திரீகளே தூண்டில் முனையிலுள்ள (மாம்ச)பிண்டமாவர்.

$47\frac{1}{2}$-$48\frac{1}{2}$. சகல தோஷங்களுமாகிய ரத்னங்களுக்கு ஒரு பெட்டகம் போன்றவளும் துக்கசந்ததி ரூபமானவளுமான இந்த ஸ்திரீ நமக்கு வேண்டாம்.

48. எவனுக்கு ஸ்திரீயுண்டோ அவனுக்குப் போகத்தின்கண் இச்சையுண்டாகும். ஸ்திரீயில்லாதவனுக்குப் போகஸ்தானமேது?

$49\frac{1}{2}$. ஸ்திரீயைவிட்டால் ஜகத்தை விட்டதாகும்; ஜகத்தை விட்டே சுகியாவான்.

$49\frac{1}{2}$ - $53\frac{1}{2}$. திக்குகளும் தெரியாமல் மறைந்து விடுகின்றன. தேசமும் வேறுபடுகின்றது. மலைகளும் சிதறப்படுகின்றன. நக்ஷ

த்திரங்களும் நாசமடைகின்றன. சமுத்திரங்களும் வற்றிப்போகின்றன. துருவனும் நிலையில்லாதஜீவனத்தையடைகின்றான். (நக்ஷத்திரங்களுள் அசைவற்ற நிலைமையுடைய துருவனும் நிலைமாறிச் சலனமடைகின்றான்). சித்தர்களும் நசிக்கின்றார்கள். தானவர்முதலானவர்களும் நாசமடைகின்றார்கள். பரமேஷ்டியும் முடிவையடைகின்றான். பிறவாதஹரியும் ஹானியடைகின்றான். ருத்திரனும் அபாவத்தை யடைகின்றான். திக்குக்களின் அதிபதிகளும் ஜீர்ணப்பட்டுப் போகிறார்கள். பிரஹ்மாவிஷ்ணு ருத்திரர்களுடன் சகலபூதஜாதிகளும் வடவாக்னியினிடத்து ஜலம் நாசமடைவது போல நாசமடைகின்றன.

$53\frac{1}{2}$–$54\frac{1}{2}$. க்ஷணத்தில் ஆபத்துக்கள் வரும். க்ஷணத்தில் சம்பத்துக்கள் வந்தடைகின்றன. க்ஷணத்தில் ஜன்மம், பிறகு மரணம்; சகலமும் நாசமுடையனவே.

54. சூரனல்லாதவனால் சூரர்கள் கொல்லப்படுகிறார்கள். ஒருவனாலும் நூறுபேர் கொல்லப்படுகின்றனர்.

55. விஷய வைஷம்யமே விஷமாகும். (சாதாரண)விஷத்தை விஷமெனச் சொல்வதில்லை. விஷயங்கள் பலஜன்மங்களைக் கொல்லும். விஷமோ ஒரு ஜன்மத்தைத்தான் போக்கும்.

56. இப்பொழுது இவ்வாறு தோஷமாகிய காட்டுத்தீயால் எரிக்கப்பட்டஎன்மனதில் கானல்நீர்த் தடாகங்கள் போன்ற திரிசியங்களில் போக இச்சையானது ஸ்புரிக்கவேயில்லை.

57. ஆகையால் ஏ குருவே! சீக்கிரமாக எனக்குத் தத்துவ ஞானோபதேசம் செய்யவேண்டும். செய்யாவிட்டால் மௌனம் சாதித்து (அபி) மானமற்றவனாய், மாத்சர்ய மற்றவனாய், சித்திரமெழுதுபவனால் எழுதப்பட்ட பதுமையைப்போல விஷ்ணுவை மனதால் பாவித்து இருப்பேன்.

மூன்றாமத்தியாயம் முற்றும்.

மு. கே. நாராயணஸ்வாமி ஐயர், பி. ஏ., பி. எல்.,
சென்னை.

இதோபதேசம்.

1 எல்லாவற்றிலும் பழையதெது? கடவுள்; ஏனென்றால், அவர் எப்பொழுதும் இருக்கிறவர்.

2. நம்மனத்தை விட்டு விலகாமல்எப்பொழுதும் குடிகொண்டிருப்பது எது?

தற்காலத்திலிருக்கும் ஸ்திதியை விட நல்லநிலைமைக்கு நாம் வருவோம் என்கிற தைரியம்.

3. எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததெது? நீதி (அல்லது தர்மம்); ஏனென்றால், அதைவிடநல்ல தொன்றுமில்லை.

4. எல்லாவற்றிலும் அழகானதெது? பிரபஞ்சம்; ஏனென்றால், அது கடவுளால் உண்டாக்கப்பட்டது.

5. எல்லாவற்றிலும் மகத்தானது எது? இடம்; ஏனென்றால் அது கடவுளால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட எல்லாவற்றையும் அடக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

6. எல்லாவற்றிலும் அதிவேகமானதெது? எண்ணம்; ஏனென்றால், நொடிப்பொழுதில் அது பிரம்மசிருஷ்டியின் எல்லையை எட்டிவிடும்.

7. எல்லாவற்றிலும் அதிக பலமானது எது? "நிர்ப்பந்தம்" (அக்கறை); ஏனென்றால். அது மனிதரை எந்தக்கஷ்டத்தையும் ஸகித்துக் கொள்ளும்படி செய்கிறது.

8. எல்லாவற்றிலும் சுலபமானது எது? பிறருக்கு உபதேசம் செய்தல்.

9. எல்லாவற்றிலும் கஷ்டமானதெது? தன்னைத்தானறிதல்.

10. எல்லாவற்றிலும் அதிவிவேகமானதெது? காலம்; ஏனென்றால், அது எல்லா அறிவையும் நாளடைவில் வெளிப்படுத்துகிறது.

கெ. ரங்கசாமி ஐயங்கார்.

353

சூடாலை.

(281-ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.)

கோவிலூர்-மடாலயம் - ஸ்ரீசுப்பய்யசுவாமிகள் - பிரவேசிக்கின்றார்.

சுப்:—(தமக்குள்) என்ன ஆச்சரியம்! கரும்பிருக்க இரும்பைக் கடிப்பதுபோலவிவேகிகளும் லோகாயதமதப் பிரவர்த்தகர்களாக விருக்கின்றனரே! இவர்கள் எதற்காக! அத்தியாத்ம (ஞான) சாஸ்திரங்களைப் படித்தார்கள்? தாம் படித்தவாறு ஒழுகுபவரன்றோ உலகியலைக் கடந்து உயர்வொப்பில்லாத நிலையினை யடைந்து மாறாத இன்பவடிவினராக விளங்குதல் கூடும். தேகாபிமானத்தை மிகுதியாக உடையவரிடத்து லோகாயதமதப்பிரவிர்த்தியன்றி வேறு பிரவிர்த்தி யெவ்வாறிருத்தல்கூடும்? கரபாத்திர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்போல எல்லாருமிக்காலத்தில் அகண்ட ப்ரஹ்மசொரூபமாக விருத்தல் கூடுமா? எத்தனை முனிவர்கள், எவ்வளவு ரிஷிகள் காற்றால் சிதறுண்ட மேகம்போலக் காமத்தால் சிதறுண்டு நாயினுங் கடைப்பட்டுப் போயினர்; விசுவாமித்திரரே காமத்தால் மயங்கி மேனகையைக் கூடிச் சகுந்தலை யென்னுந் தையலைப்பெற்றுச் சிறிது தவத்தின் மாட்சியால் தெளிவுபெற்றுத் தனித்திருக்கச் சென்றாரென்றால், மற்றவரைப்பற்றிப் பேசுவானேன்? யோகசம்பிரதாயம் கால வேற்றுமையால் நழுவிப்போயினமையின், யோகாப்பியாசஞ் செய்வார் குறைந்துபோயினர்; அதனால் ஞானிகளென்று பேர்வைத்துக்கொண்டு வருபவருள் பலர் பிரமாதமு (சோர்வு)ம் யதேஷ்டாசாரணமு (இஷ்டப்படி யொழுகுதலு)முடையவராயிருக்கின்றனர். எவனது சித்தம் சாந்தமாகி எருதைப்போலச் சஞ்சலமற்றதாகின்றதோ அவனே தத்துவஞான வாயிலாகக் குணாதீதனாவான். இந்நிலையினைப் பெறுபவர் யோகபாவனை நழுவிப்போயினமையின், குறைந்து போயினர்.

சீதரன்-பிரவேசிக்கின்றான்.

(வெளிப்படையாய் அவனைநோக்கி) உள்ளே செல்ல உத்தரவாயிற்றா?

சீதரன்:—(கைகூப்பிவணங்கி நின்று) மகாராணியார் தங்களைத் தரிசிக்கப் பேராவலாகவிருக்கின்றூர்; தங்களை யெதிர்கொண் டழைக்கப் பத்மாவதிவருகின்றூள். தாங்கள் அந்தப்புரத் திற்குச் செல்லக் கருணைசெய்தல்வேண்டும்.

சுப்ப:—அப்படியா? போகின்றேன்.

பத்மாவதி எதிர்ப்படுகிறள்.

பத்மாவதி:—(காலில் விழுந்து வணங்கி) தட்சிணு மூர்த்திபோல எழுந்தருளிய தயாநிதியே! தமியேனை மகாராணியார் தங் களை அழைத்துவருமா றனுப்பி யிருக்கின்றூர்; கிருபைசெய் ய வேண்டும்.

சுப்:—அம்மணி! அப்படியே போகலாம்.

சுவாமிகள்பத்மாவதியுடன் சூடாலை யிருக்குமிடத்திற் குச் செல்லுகின்றூர்.

சூடாலை:—(தனக்குள்) சுப்பப்பசுவாமிகள் விருப்பமற்ற நோக் கோடும், தளர்ந்த நடையோடும் ஆநந்தபரவசராகவருவது பேரழகாக விருக்கின்றது.

தனதாசனத்தினின்று மெ ழுந்து, தலைகுனிந்து வணங்கு கின்றூள். சுவாமிகள் கையம ர்த்துகின்றூர்.

சுவாமிகள் வரவேண்டும்! வரவேண்டும்! நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்! நல்லசமயத்தில் தாங்களிங் கெழுந்தருளினீர்கள். இவ்வாசனத் தெழுந்தருளுங்கள்.

சுவாமிகள் ஆசனத் தமர்கின்றூர்.

மகாராஜா அவர்கள் காட்டிற்குச்சென்று கடுந்தவம் புரிந்து, உத்தம நிலையையடைய வேண்டுமென்று கருதி யிருக்கின் றூர். அவர் காட்டிற்குச் சென்றுவிட்டால், அவரை யெவ் வாறு நாட்டிற்கழைத்துவரக் கூடுமென்று யோசித்துப்பார் த்தேன்; யோக பாவனையால் அணிமாதியஷ்ட ஐசுவரியம் பெற்று, அதனுல் அவரையழைத்துவரக் கூடுமென்று தீர் மானித்தேன். அதனை இப்போது தாங்களனுக்கிரகஞ் செய் தருள வேண்டும்.

சுப்ப:—கற்பிற்சிறந்து, கருணையில் முதிர்ந்து, உத்தமகுணத் தால் ஓங்கிவிளங்கும் அம்மணீ! மங்களமுண்டாகுக. இவ்

விடத்திலேயே மகாராஜாவைத் தத்துவஞான மடைதல் வாயிலாக உத்தமராகச்செய்யலாமே! நமது கரபாத்திர சிவப்பிரகாச சுவாமிகளே முன்பு தாங்கள் மகா ராஜாவோடு தரிசிக்கவந்தபோது,

சுவாமிகள்

"புத்தோக முத்தோகம் பூரணா நந்தோகம்
சத்தோகஞ் சித்தோகஞ் சாந்தோகம்-சுத்தோகம்
ஆரணங்க டேடரிய வற்புதோ கஞ்சகல
காரணமாஞ் சைதன்யோ கம்"

என்னுந் திருவெண்பாவைக்கூறி, இது வேண்டும், அதுவே ண்டாமென் றெழு மெண்ணங்களை, அவை யுண்டாகின்ற போதே வளராவாறடக்கி, புத்தன்நான், முக்தன்நான், பூர ணாநந்தன்நான், சத்துநான், சித்துநான், சாந்தன்நான், சுத் தன் நான், அற்புதன்நான், சர்வகாரணன்நான், சைதன்யம் (அறிவு) நான் என்றிடைவிடாது பாவனைசெய்தால், எளிதா கத் தத்துவஞானமுண்டாகப்பெற்று உத்தமநிலையினை யடை யலாமென்று விளக்கியவிஷயம் என்மனதில்மறவாதிருக்கின் றது. அவ்வாறொழுகுகின்றவர் காட்டிற்குப் போவதும் கடுந் தவம்புரிவதும் அநாவசியகமாம். மகாராஜாவிற்குச் சுவா மிகள் கூறிய அவ்விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்தி, அவரை நிறு த்தலாமே!

சூடா:— அவ்வாறு செய்வது முடியாதென்று அடிமைக்குத்தோ ன்றுகின்றது. அவர் இங்கிருந்து ஞானமடைவது ஊசியின் காதிலொட்டகம் நுழைவது போலுமென்று தீர்மானித் திருக்கிறார். அவரைத்தடுத்தல் ஒருவர்க்கு முடியாதென்று நினைக்கின்றேன். சுவாமிகள் எனக்கு முன்னருபதேசித்த யோகபாவனையைத் தெளிவாக இப்போது உபதேசஞ்செய்யு மாறு பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சுப்ப:-யோகபாவனையைப்பற்றி யுபதேசிக்கின்றேன்; கவனமாய்க் கேட்கவேண்டும்.

சூடா:-சித்தத்தை வென்று சின்மயமாக விளங்குந் தேசிகமூர்த்தி களே! எனதன்பார்ந்ததோழியாகிய பத்மாவதி யென்னோ டிருக்கலாமா?

சுப்ப:-அதிகாரிகளுக்குரிய லட்சணங்களெல்லாம் பத்மாவதியினிடத்து அமைந்திருத்தலால், பத்மாவதியு மிருக்கலாம்.

சூடா:-(பத்மாவதியை அன்போடு நோக்கி) பத்மாவதி! நீ யோக பாவனையை நன்குணர்ந்தொழுகுவது அத்தியாவசியக மென்றெனக்கிப்போதுதோன்றுகின்றது. யான்காட்டிற்குச்சென்று மகாராஜாவோடு சிலகாலமிருந்து திரும்பிவருமளவும் நீதான் இம்மகதமேதேசத்தை மகாராஜா போன்று வடிவமெடுத்தாளவேண்டும். இனிவரும் நெகிழ்ச்சியை முன்செய்துள்ள யோகபாவனையின் வன்மையாலுரைத்தறிகின்றேன். ஆதலால் நீ நற்றவவடிவச் சுப்பய்ய சுவாமிகள் நம்மீது கருணைகொண்டு கூறுவதை நன்கு கவனிக்கவேண்டும்.

ப-தி:-அமிர்தம் புசிப்பதுபற்றி யார்தாம் வெறுப்புறுவர்; தாங்கள் கூறியவாறிருக்கச் சித்தமாயிருக்கின்றேன்.

சுப்ப:—சிற்றம்பலத்தில் திருநடஞ்செய்யும் சிதம்பரநாதனதுமும்மாஊர் ஒருமாணுகிய சிவகாமசுந்தரியை யொத்ததாயே! யான் காசியிலிருந்திங்கிப்போது வந்தமைக்கேது உனக்கு யோகபாவனையை யுபதேசிப்பதற்கேயாம். சித்துவச மகாராஜா துறவறம்பூண்டு தீயவிலங்குவசிக்கும் வனத்திற்குச் சென்று செய்தற்கரிய தவஞ்செய்து சிந்தையும்மொழியுஞ் செல்லா நிலைமையதாகிய அந்தமில்நிலையினை யடையப்போகின்றதை யான் முன்னரே யோகபாவனையா லறிந்திருக்கின்றேன். அதனை யப்போதுகூறினல் மகாராணியார் மனம் வருத்தமுறுமென்றுகூறாதுவிட்டேன். ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம். தேகபாவமொழிந்தவர்க்கு அஞ்சுவதுயாதொன்றுமில்லை; அஞ்சவருவதுமில்லை. யோகபாவனை இப்போது அதிகாரிகளின்மையாலும் சம்பிரதாயத்தினழுவுதலாலும்சாங்கோபாங்கமா யடைவதற்கரியதாயது. வைராக்கியமுடைய புருஷர்க்கே இது சித்திப்பதாம். யோகபாவனை செய்யும்போது மிகுவிழிப்பாக விருக்கவேண்டும். இவ்வளவும் பத்மாவதியின் பொருட்டுக் கூறினேன்.

சூடா:-பத்மாவதி! சுவாமிகள் கூறியவாறு செய்யவேண்டும். ஒன்று மறந்துபோய்விட்டேன். சீதானையழைத்து மகாராஜாவையன்றி மற்றெவரையு முள்ளேவிடவேண்டாமென்று உத்தரவு செய்.

ப-தி:- அப்படியே செய்கிறேன்.

போய்வருகின்றாள்.

சூடா:—(சுப்பய்யசுவாமிகளை நோக்கி) சித்தநிலைபெற்றுத் தீர்ந்தசெனனத்தவராக விளங்குந் தேசிகமூர்த்திகளே! பத்மாவதி வாயிற்காவலனுக்கு மகாராஜாவைத்தவிரமற்றெவரையு முள்ளேவிடவேண்டாமென்று உத்தரவுசெய்துவிட்டாள் தாங்கள் கருணைகூர்ந்து யோகபாவனையைப்பற்றியுபதேசஞ் செய்தருளவேண்டும்.

சுப்ப:- அப்படியே செய்கிறேன்; புத்தியைச் சிதறவிடாமலிருக்க வேண்டும்.

யோகோபதேசம்.

யோகம்: அடயோகம் ராஜயோகம் என இருவகைத்தாம். இவற்றுள், அடயோகம் சாதனமாம்; ராஜயோகம் சாத்தியமாம். அடயோகத்தின் அங்கம் எட்டாம்; ராஜயோகத்தின் அங்கம் பதினைந்தாம். அடயோகத்தி னங்கத்தினை முன்னர்க் கூறிப் பின்னர் ராஜயோகத்தின் அங்கத்தினைக் கூறுகின்றேன்.

அடயோக அங்கம்.

(1) இயமம், (2) நியமம், (3) ஆசனம், (4) பிராணயாமம், (5) பிராத்தியாகாரம், (6) தாரணை, (7) தியானம், (8) சமாதி என்பன அடயோகத்தி னங்கங்களாம்.

1. இயமம்:—(a) கொல்லாமை, (b) உண்மையுரைத்தல், (c) கள்ளாமை, (d) பிரமசரியம், (e) பொறுமை, (f) தைரியம், (g) தயை, (h) நேர்மை, (i) மிதாகாரம், (j) சௌசம் (சுத்தி) எனப் பத்து வகையாம்.

2. நியமம்:—(a) தவம், [b) சந்தோஷம், (c) ஆஸ்திக்யம் (விசுவாசம்), (d) தானம், (e) ஈசுவரபூசை, (f) சிந்தாந்த சிரவணம், (g) இலச்சை (நாணம்), (h) மதி, (i) ஜபம், (j) விரதமெனப் பத்துவகையாம்.

3. ஆசனம்:—ஸ்வஸ்திகம், கோமுகம், வீரம், கூர்மம், பத்மம், குக்குடம், உத்தானம், கூர்மகம், தனுஷம், மத்ஸ்யம், பச்சிமதானம், மயூரம், ஸவம், சிம்ஹம், பத்ரம், சித்தமென்றற்றொடக்கத்தனவாக எண்பத்து நான்கு வகைப்படுவனவாம்.

இவற்றினியல்பினை முன்னர்நான் நன்குவிளக்கிக் கூறியிருக்கிறேன்; அவை ஞாபகத்திலிருக்குமென்று நினைக்கின்றேன். இம்மூன்றும் நன்றாகச் சித்தியாயினபின், பிராணாயாமம் செய்யவேண்டும்.

4. பிராணாயாமம்:—பூரகம், கும்பகம், ரேசகமென்னும் பேதத்தால் மூவகைத்தாம்.

(a) முன்னர்ச்சந்திரநாடியாலும் பின்னர்ச் சூரியநாடியாலும் சுவாசத்தை நிரப்புதல் பூரகமாம்.

(b) நிரப்பிய சுவாசத்தை நிறுத்துதல் கும்பகமாம்.

(c) நிறுத்தி சுவாசத்தைத் தைரியமாக விடுதல் ரேசகமாம். மீண்டுமிது அகற்பம் சகற்பமென இருவகைத்தாம்.

(i) ஓம் என்னும் பிரணவவுச்சாரண மின்றிய பிராணாயாமம் அகற்பமாம்.

(ii) பிரணவவுச்சாரணத்தோடுகூடிய பிராணாயாமம் சகற்பமாம்.

(வரும்.)

ப-ர்.

பூங்காவனம்.

(271 வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

"மஞ்சார்மலை வாரண மொத்தது வானிநெடும்
வெஞ்சாயை யுடைக்க திரங்கதன் மீதுபாயும்
பஞ்சானன மொத்தது மற்றது பாயவெனுஞ்
செஞ்சேரி யெனப்பொலி வுற்றது செக்கர்வானம்."

இவ்வாறமைந்த ஒருநாட் சாயங்காலம் பூங்காவனம் தனது புத்தகசாலை அறையிலிருந்து இந்து சாதனம் என்னும் பத்திரிகையை வாசித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது தந்தையார் ஆ! மகளே! என்று கூறிய பயங்கர வார்த்தையைக் கேட்டனள்; கேட்டவுடன் திடுக்கிட்டு விரைவாக இருந்த ஆசனத்தினின்றும் எழுந்து குழல் சோரப் பிடியானைபோலசைந்து சென்று, அவரது பயங்கரத் தோற்றத்தைக்கண்டு, சோகவாரிதியில் மூழ்கிக்கூற்றம் வந்துற்றகாலத் துபிரெனக் குலைந்து, அவரது

பரிதாபநிலைமைக் கிரங்கி வண்டுநேர்விழியில் அருவிபொழிய, செய்வதின்னதென அறியாளாய்ப் பஞ்சப்புலன்கள் தத்தம் தொழில் நிகழ்ச்சியில்லாது தடைப்பட்டிருக்க, மௌனமாக நின்றாள். அச்சமயம் கோவிந்தன் எசமானருக்குப் பலவிதச் சைத்தியோபசாரஞ்செய்து அறிவுவரப்பண்ணினான். கண்விழித்த அருளானந்த முதலியார் அழுதுகொண்டு பக்கத்தேநிற்கும் மகளைப்பார்த்துக் "குழந்தாய்! முடிந்தது நந்தமெண்ணம். மூவுலகுக்குங் கங்குல் விடிந்தது! அந்தோ! நான்யாது செய்யப் போகின்றேன் என்று கூறிப் பக்கத்தே மேசைமீதிருந்த ஆங்கிலவர்த்தமானப் பத்திரிகையைக் கொடுக்க, அவள் கலவரத்துடனே வாங்கிப் பிதாவினால் குறிக்கப்பட்ட பகுதியை வாசித்துவிட்டுப் பலவாறு அழுதுபுலம்ப அப்பொழுது அவர் சிறிது ஆறுதற் படுத்திப் "புத்திரியே! இன்னாருக்கின்னபடி யென்று அந்நாளில் அயன் சிவாஞ்ஞைகொண்டு அமைத்த அமைப்பைமாற்ற என்னாலுமில்லை உன்னாலுமில்லை; மற்றெவராலுமில்லை, மனத்தைரியத்தை விட்டுவிடாதே.

"அழுதாற் பயனென்ன நொந்தாற் பயனென்ன வாவதில்லை
தொழுதாற் பயனென்ன நின்னை யொருவர் சுடவுரைத்த
பழுதாற் பயனென்ன நன்மையுந் தீமையும் பங்கயத்தோ
னெழுதாப் படிவருமோ"

"இன்றைக்கிருப்பாரை நாளைக்கிருப்பரென் றெண்ணவோ
திடமில்லை"

பிரஜைகள் அடிமீது முடிவணங்கப் பலவகை வளங்களுடனும் அவனியை யொருகோலோச்சி யாண்ட மண்டலாதிபதிகளெங்கே? அவர்களது கீர்த்தியெங்கே? அவர்கள் முடிவில் ஒரு பிடி சாம்பராய் விட்டனர்.

"மன்னுபுகழ் பெற்றுமுதல் யுகத்திலார்ந்த
மாந்தாதா வெங்கே? நீர்க் கடலடைத்துத்
தென்னிலங்கை மேவியிரா வணனைச் செற்ற
தேர்க்கதிரோன் குலத்திலக ராமனெங்கே?
இன்னுமிகற் பாண்டவரே முதலயாரு
மெய்தினரவ் விண்ணுலக மிறந்து"

நாமும் அவர்களைப் பின்பற்றியே செல்லுதல் வேண்டும். செத்துக்கிடக்கும் பிணத்தருகே யினிச் சாம்பிணங்கள் கத்தியழுவதே யன்றி வேறொன்று மில்லை. என் தவக் கொழுந்தே!

ஊற்றைச் சடலத்தை ஆபாசக் கொட்டிலை ஊன்பொதிந்த பீற்றற் றுருத்தியைச் சோறிடும் பாண்டத்தை, எரியெனக்கென்னும் புழு வுமெனக்கென்னும் இந்தமண்ணும் சரியெனக்கென்னும் பருந்துந் தனக்கென்னும் உண்ணுதற் கேற்ற உணவென்று நரி தனக் கென்னும் புன்னாய் தனக்கென்னும் அந்தோ? யாக்கை நிலையாமையானது இத்தன்மைத்தென அறிந்தாம். அன்றிப் பிரபஞ்சானுபவங்கள் இதுகாறும் அனுபவித்து அந்திமிற் குழந் தையாகியும் புத்திரபாசமானது விட்டுநீங்கவில்லையே! என்செல் வமே! நடந்தது நடந்துபோயிற்று. நீ துக்கப்படவேண்டாம். என் னாற் சகிக்க முடியவில்லை. தள்ளாத காலத்தில் நீ அனுபவிக்கும் சந்தோஷத்தைக் கண்டு பேரானந்த மடைதல்வேண்டுமென்றே இத்தேகத்தை வைத்திருக்கின்றேன். சென்றுபோனதைப்பற்றிச் சிந்தித்து அழுது புலம்பினால் இத்தேகத்துக்கு இடையூறு செய் வதாகும். ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்மாண்டார் மீண்டுவரமாட்டார்கள் என்று பலவாறு கூறி ஆறுதற் படுத்தி னார். ஒருவாரம் சென்று விட்டது. வாசகனே! . .

"ஆங்கிலப்பத்திரிகையிற் காணப்பட்டவியாசத்தைக் கண்ட தந்தையும் புத்திரியும் அழுதுபுலம்பியது எதற்கோவெனின், அருளானந்த முதலியாருக்கு மருமகனாகவாவிருந்தவனும் நம் கதாநாயகனுமாகிய அருட்பிரகாசம் கோலாலம்பூரில்தனதுநண்பர் களுடனே ஒரு வங்கத்திலேறி அதை விநோதானந்தத்துடன் செலுத்திக்கொண்டு போகும் பொழுது திடீரெனவுண்டாகிய சூறைக்காற்றின் மும்முரத்தினால் கடலிற் கொந்தளிப்புண்டாகி வங்கம் கவிழச் சிநேகிதர்களுடன் சமுத்திரத்துக்கு இரையா யினன் என்று காணப்பட்டதினாலேயே."

ஒருநாள் இரவு பூங்காவனம் தனது படுக்கையறையில் சய னித்திருக்கும் பொழுது சொப்பனவஸ்தையில் தனது ஆசை நேசக்கண்ணாளன் தன்னுடன் இன்பமாகவார்த்தையாடியதாகக் கண்டு ஆநந்தமுற்றவள் திடீரெனக் கண்விழித்துக் கண்டது கன வெனவுணர்ந்து மூர்ச்சையடைந்து,

"சிந்தை மயக்கஞ் சிறிதகன்று தேற்றம்வர
முந்தை யிடர்வந்து முற்றுந் தனைச்சூழ்ந்து
வந்த மடமானதுபோழ்திற் றன்னுள்ள
நொந்துநடுங்கி...(தன்னுள்) நுவல்கின்றாள்"

என்னுருயிரே! தேவரீர் அடியாளைக் கனவிசொன்றாக வானவரோடயன் மால் காணப் பன்னருமங்கல நாண்பூட்டி மணஞ் செய்வீர்களென்று ஆநந்தமுற்றிருந்தேனே! ஆஹா! இதுவோ என்கதி. தேவரீருடைய சரீரம் சமுத்திரத்திற்கிரையாகி அழிந்து போயிற்றே! தங்களுடைய மரணத்தைக்கேட்டும் உயிர்தரித்திருக்கின்றேனே! என்னுடைய ஆன்மாவுக்குச் சமானமானவராகிய தாங்கள் இறந்தபின் அடியாள் தனித்திருப்பது முறையோ! அன்பரே! ஆறுதபெருந்துபரம் எனக்காக்கிஎங்கேசென்று மறைந்தீரோ! அருவாகவேனும் வந்து கூறமாட்டீர்களா? என்ன பாவம் செய்தேனோ! என்போலும் மகளிர்கட்கு என்னவிடர் செய்தேனோ! முன்னையுள விதிப்பயனை யறியேனே! பொன்போலும் வதனத்தைக் காணேன்! மின்செய்பூணணிகுலவும் புயங் காணேன்! அகன்மார்பின்மேன்மைகாணேன்! அலங்காரக்கோலங் காணேன்! ஆன்மபொக்கிஷமே! என்னைவிட்டு எங்கே சென்று மறைந்தீர்கள்! என்றுபலவாறு அன்றிரவு முழுதும் புலம்பிக் கொண்டிருந்தாள்.

அருளானந்த முதலியார் தமது புத்திரியை ஆறுதற்படுத்துதற்கு யாது செய்யலாமென்று ஆலோசித்து இரத்தினபுரி என்னும் இடத்தில் வசிக்கும் மங்களம் என்னும் விதவைச்சகோதரி இருக்கும் வீட்டிற்குச்சென்று வசித்தற்குத் தீர்மானித்து அதைப் பூங்காவனத்துக்கு அறிவித்து அவளது சம்மதியோடு தானிருந்த வீட்டுக்காரனுக்குச் செல்லுமதியான குடிக் கூலியுடன் வீட்டையும் ஒப்படைத்து இரத்தினபுரிக்குச்சென்று விட்டனர். மங்களம் சகோதரனையும் மருமகளையும் கண்ணை இமை காப்பதுபோலப் பாது காத்துவந்தாள். அவ்விடத்தும் பூங்காவனம் சகித்தற்கரிய துக்கமுடையவளாயிருந்தும் தந்தையார்மீது கொண்டவிசுவாசத்தினால் அதைவெளிக்காட்டாது தன்னுளடக்கிச் சீவியத்தை நடத்தி வந்தாள். இவ்வாறு ஆறுமாசம் சென்றுவிட்டது.

பேரழகு நிரம்பப்பெற்ற ஒருபெண்மணி தன்மேற் போர்த்திருந்த நீலநிறம் பொருந்திய பட்டுவஸ்திரத்தைச் சிறிது சிறிதாகச் சுருட்டிக் கீழ்நிலத்தெறிந்துவிட்டு உறக்கம் நீத்துப் பிரகாசம் பொருந்திய நளிர்முகங்காட்டி எழுமாறுபோல இருட் கூட்டம் திரண்டு நிறங்குன்றிக் கடலினிடத்தே சென்றொடுங்குமாறு பால சூரியன் உருக்கித்திரட்டிய பசும்பொன் உருண்டைபோலக் கீழ்த்திசையிலே உதிக்கவும், அத்திசையிடமெல்லாம் பொன்

னுரைத்துவிட்ட உரைக்கற்போலச் சுவர்ணரேகைகளின் வரிசைகள் அணியுடன் பொலிந்து ஒளிவீசவும், பசுமை, பொன்மை, வெண்மை, செம்மை முதலிய பல்வேறுவகையினவாகிய உலோக பேதங்கள் உருகிக் கிளைகொண்டு பாய்ந்தோடப்பெறும் பூமியினிடம்போல வானிடமெங்கணும் வர்ணபேதங்கள் பரவிப் பிரகாசமுறவும், கரியமுகிற்கூட்டங்கள் செவ்வாக்குப் பூசி வழித்ததோர் எழினியின் தன்மைபோலவும், வெண்மேகங்கள் பொற்படாம் போலவும், அங்கங்கே எடுத்துரைத்தற்காகப் பேரெழிற் பாப்புடன் நின்றுவிளங்கவும் உலகமாகியபெண் உள்ளுற நகைக்குமாறுபோல இப்புதிய பேரழகுகள் தோன்றும் ஒருநாள்விடியற் காலத்து மங்களம் வீட்டில் பிதாவும் புத்திரியாகியபூங்காவனமும் காலைப்போசனம் அருந்திய சிறிது நேரத்தின் பின், அவ்வீட்டுவாயிலில் அழகிய இருவெண்புரவி பூட்டிய ஒருரப்பர்வண்டிவந்துநின்றது. அதினின்றும் ஒருபிரபுவானவர் இருசேவகர் வழிகாட்ட உள்ளேவந்து வாயிலில் நிற்கும் வேலைக்காரனாகியகோவிந்தனிடத்துத் தமதுமேல்விலாசம் வரையப்பட்ட காகிதத்துண்டைக் கொடுத்துவிட அவன்கொண்டுபோய் அருளானந்தமுதலியாரிடம் கொடுத்தான். அவர் துண்டுக்கடிதத்தை வாசித்தபோது தம்மைச் சந்தித்தற்குவந் திருப்பவர் ஒரு ஜமீன்தார் என்று அறிந்து சந்தோஷமுற்றுவந்தபிரபுவைச் சந்திப்பு அறைக்குஅழைத்துவரும்படி கோவிந்தனுக்குக் கட்டளையிட்டு இயன்றவரை தம்மை அலங்கரித்துக் கொண்டு குறித்த அறைக்குச்சென்றுஅங்குக்காத்திருந்தபிரபுவைக்கண்டு தகுந்தமரியாதை செய்து அவருக்குப்பக்கத்தேயிருந்த ஓர் ஆசனத்திலமர்ந்தார். க்ஷேமம் விசாரித்துச் சிறிதுநேரஞ்சென்றபின் அப்பிரபு கூறுகின்றார்: ஐயா! சென்ற சுக்கிரவாரத்தன்று விநாயக முதலியார் வீட்டில் நடந்த விருந்துக்கச் சேரிக்கு வந்த ரூபலாவண்யமுள்ள ஒருபெண்மணி என் உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொண்டு விட்டனள்; அன்றே அப்பெண்மணி யாரென்றுஎனது சிநேகிதரொருவரை உசாவியபோதுஅவள் தங்கள் குமாரியாகிய பூங்காவனமென்று அறிவித்தார். நான்சிங்கைபுர ஜமீந்தாராகவிருக்கின்றேன். விருந்து கொண்டாட்டத் தினத்தன்று கண்டவுடனே அப்பெண் மணியை எனது நாயகியாக்கிக்கொள்ளவிரும்பி அவ்வெண்ணத்தை நிறைவேற்றுதற்காகவே இப்பொழுது தங்களிடத்து வந்திருக்கிறேன் எனலும், அருளானந்தமுதலியார் பேரானந்த முற்றுப் பரமகருணாநிதியாகிய எம்

பெருமானின் திருவருளினால் இவ்விவாகம் நடைபெற்றுவிட்டால் அதுநான்செய்தபூர்வ புண்ணியமே; ஆயினும் இவ்விவாகத்தின் பேற்றினால் மரணபரியந்தம் சுகதுக்கங்களில் பங்குப்பற்று பவளாகிய எனதுகுமாரியின் சம்மதத்தை அறிந்துவருகின்றேன்; தயவு செய்துதாம் சிறிதுநேரம் இங்குத்தங்கியிரும் என்று கூறி விட்டுப் பெரிய இடத்துச்சம்பந்தங்கிடைக்கப் போகின்றதேயென் னும் பேரானந்தத்தினால் கால்பின்னி நடக்கமுடியாமற்றள்ளாடிச் சென்று சகல சம்பவத்தையும் மகளுக்குக் கூறிச் சம்மதி கேட்க அவள்வணங்கி, பிதாவே! தாங்கள் கூறுவது மிகவும் விந்தையாக விருக்கின்றது. எப்பொழுது ஒருவரை அஃதாவது அருட்பிரகாச மாகிய ஆருயிரை எனது நாயகனாக மனம் வாக்குக் காயமொத்து வரித்தேனோ அன்றுமுதல் மரணபரியந்தம் அவரேநாயகராவர். பாவியாகிய எனது துர் அதிர்ஷ்டத்தினால் அவர்சமுத்திரத்திற் கிரையாயினர் எனச் சமாசாரப்பத்திரிகை மூலமாக அறிந்தேன்; அஃது உண்மையோ அன்றிப் பொய்யோ வென எனது சிற்றறி வினால் அறியமுடியாமலிருக்கின்றது. அஃது உண்மையாயின்,மர ணபரியந்தம் விதவாவிரதத்தை அனுட்டித்துக் கொண்டிருப்பே ன்;பொய்யாயின்தாங்கள் முன்னர் ஏற்படுத்திய ஏற்பாட்டின் படி இரண்டுவருடத்தவணை முடிந்தவுடன் அவர் எவ்வகையாக வே னும் வந்து அடியாளைப் பாரியாளாக்கிக் கொள்வர். அவர் இறந்து விட்டனர் என்பது உண்மையேயாயின், குறித்த இரண்டுவருடத் தவணைமுடிந்தபின் தங்களுடையஏற்பாட்டுக்கு உடன்படுகின்றே ன்;மன்னித்தருளுங்கள் என்றாள். அப்பொழுது அருளானந்தமுத லியார் மனச்சமாதானமுடையவராய்ச்சந்திப்பு அறையிலிருக்கும் பிரபு விடம்வந்து தமக்கும் குமாரிக்கும் நடந்தவற்றையெல்லாம் கூற அதற்கு அவர் கூறுகின்றார்:—ஐயா! ஒருவருடைய மனதைப் புண்படுத்தி ஒருகருமத்தில் சம்மதிக்கச் செய்வது எனக்கு விரோ தமான காரியமாகும்; தங்களுடைய குமாரி கூறுவதும் நியாயமாக வே யிருக்கின்றது. இவ்விவாகம் நடத்தல்வேண்டுமென்று பரம கருணாநிதியின் விருப்பமிருந்தால் அதுநிச்சயமாய் நடைபெறும் என்று கூறி அவரிடம் பிரியாவிடைபெற்றுக்கொண்டுதமது தூரக வண்டியேறிச் சென்றுவிட்டனர்.

மூன்றும் அதிகாரம் முற்றிற்று.

மா. சிவராமலிங்கம் பிள்ளை,
"ஆறுமுககாவலர்" வாசகசாலை.

யானை.

(326 வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி).

யானை அறிவுள்ளதென்பதற்கு உதாரணமாக யானையும் தையற்காரனும் என்னுங்கதையைச் சொல்வதுண்டு. அந்தக்கதையை நீங்கள் கேட்டிருப்பீர்கள். அதுசரியல்ல; ஏனென்றால், யானைப்பாகன் எவ்வளவோ அதை அடிக்கிறானல்லவா? அவனைமாத்திரம் ஏன் அஃது ஒன்றுஞ்செய்வதில்லை. சேற்றில்முழுகிவிளையாடும் யானைக்குச்சேற்றுநீரைத்தையற்காரன்மேலே ஊற்றினால் அவன்சந்தோஷப்படமாட்டான்; தொந்தரவுதான் அடைவானென்று எவ்வாறு அதற்குத்தோன்றும்? தோன்றாதல்லவா? புத்தியிருந்தால்அவ்வளவுபெரும் தேகமும் வலுவுமுள்ள அது ஏன்மனிதனுக்கு அடங்கி வேலை செய்கிறது. தவிர, காட்டில் வாழும்யானைகளையும் ஓடிப்போனயானைகளையும் நாம்மிகவும் சுலபமாய்ப்பிடித்துக்கட்டிப்போடுகிறோமல்லவா? அதனால் யானைக்குப் புத்திமட்டு. ஆப்பிரிக்காவில் யானையைப்பிடித்துப் பழக்குவதில்லை; இந்தியாவில் பிடித்து நமக்குப்பல வேலைகள் செய்யப் பழக்குவதுண்டு. யானை தன்பெரும் தேகத்தில் ஒரு டன் (Ton) பாரத்தைத் தூக்கிக் கொண்டுபோகும்: மலையில் வெட்டிப்போட்டபெருமரங்களைத் துதிக்கையாலிழுத்தும் தந்தத்தால்தூக்கியும்பலவிடங்களுக்குக்கொண்டுபோகும்; ரோட்டுகள் போடும்பொழுது தரையைச்சமமாக்கப் பாரமான உருண்டக்கல்லை இழுக்கும்; சில ஊர்களில் கொத்தனைப்போல் செங்கல்களையடுக்கிக் காரைபூசிச் சுவர்கட்டுகிறதென்றும் கேட்டதுண்டு. யுத்தகாலத்தில் பாரமான பீரங்கிகளை இழுக்கவும் கோட்டைகளை இடிக்கவும் யானை உதவுகிறது. உத்ஸவகாலத்தில் யானைக்கு அலங்காரம் செய்து அதன்முதுகில் ஓர் அம்பாரியிட்டுத் தெய்வவிக்கிரகங்களை அதன் மேலேற்றிக் கொண்டு போவதுண்டு; பெரியரதங்களை யிழுக்கவும் செய்வதுண்டு. காடுகளில் புலியை வேட்டையாடயானைமேல் சவாரிசெய்து போவதுண்டு.

பலவிதத்தில் யானையைக்காட்டிலிருந்து பிடிப்பதுண்டு. முற்காலத்தில் ஒருபெரிய குழிதோண்டி அதை ஒரு இலேசான தட்டியால் மூடிவைத்து யானை அதில்விழுந்ததும் அதைப் பிடிப்பதுண்டு. அவ்விதக் குழியில்யானை அதிகமாக விழுவதில்லை. அதனால் இப்பொழுது சாதாரணமாய்ப் பிடிக்கும் விதம் வேறு விதமா

கும். சுமார் 10-மைல் சதுரத்திற்குச் சுற்றிலும் தடுத்து இரண்டாள் உயரம் வேலிகட்டுவதுண்டு. இதற்குக் கெட்டா (Geddah) வென்று பேர். காட்டில்யானைகளை விரட்டினதும் அவை இந்தக் கெட்டாவில் செல்லும். சென்றதும் கேட்டை மூடிப்பழகினயானையின் மேல் சிலர் ஏறிச்சென்று புதுயானைகளைப் பெரியகயிற்றால் கட்டுவார்கள். சிலநாள்வரை புதுயானையை இரண்டு பழகியயானையின்நடுவில் விட்டுக்கொண்டு போய்ப்பழக்குவார்கள். இவ்விதம்பிடித்த யானைகளை எல்லாம் ஏலம்போட்டு விற்பதுண்டு. ஒருயானையின் விலை சுமார் ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் குறையாது. யானைபெருத்த தேகமுடையதாலும் அதிகவலுவுள்ள தாலும் நமக்குமிகவும் உபகாரமாயிருப்பதாலும் அதைஅநேக ஹிந்துக்கள் கணேசர் என்று பூசித்து வருகிறார்கள். யானையின் வால்ரோமத்தை மோதிரமாகப் போட்டுக்கொண்டால் நினைத்தகாரியம் ஸித்திக்கு மென்றும் நம்புகிறார்கள். யானை 100-முதல் 200-வயதுவரையில்இருக்கும். பழகினயானைகள் கன்றுபோடுவதில்லை. காடுகளில்யானை 18-22-மாதம் கர்ப்பமாயிருந்து ஒருகன்றுபோடும். கன்று 3-அடி உயரமும் 200 பவுண்டுகனமு மிருக்கும்; துதிக்கை சிறிதாயிருக்கும். ஆறுமாதபரியந்தம் தாயின் பாலைக் குடித்து வளரும். தாய்க்கு மார்பில் இரண்டு முலைக்காம்புகளுண்டு. பாலை வாயால் ஊட்டிக்குடிக்கும். தாய் போகுமிடமெல்லாம் கன்றையும் அழைத்துச்செல்லும். ஆறுகளை நீந்தித்தாண்டும்பொழுது குட்டியைத் தன் துதிக்கையால் பிடித்துக்கொண்டு போகும்.

Doraisamy Sastry, M.A., L.T.

த்ரயம் (மூன்று).

விரும்பத் தக்கன மூன்றுவிஷயங்கள்	-	தைரியம், சாந்தம், அன்பு.
வியக்கத்தக்கன	,,	புத்தியின் வலிமை; பெருமை, காருண்யம்.
அருவருக்கத் தக்கன	,,	குரூரம், கருவம், செய்ந்நன்றி மறத்தல்.
விலக்கத் தக்கன	,,	இழிவு, நடிப்பு, பொறாமை.
மதிக்கத் தக்கன	,,	தெய்வபக்தி, நீதி, சுயநலம் பாராட்டாமை.
இனிமைதரத் தக்கன	,,	சௌந்தரியம், கபடின்மை, சுயேச்சை.

எண்ணத் தக்கன	,,	ஞானம், சாந்தம், சித்தசுத்தி.
இச்சிக்கத் தக்கன	,,	மகிழ்ச்சி, நற்குணம், மனத் திருப்தி.
சந்தேகிக்கத் தக்கன	,,	வஞ்சப்புகழ்ச்சி, வஞ்சனை, காரணமற்ற அன்பு.
தடுக்கத் தக்கன	,,	சோம்பல், குதர்க்கம், புத்தியற்ற பரிகசிப்பு.
விர்த்திசெய்யத் தக்கன	,,	நல்ல புத்தகங்கள், நல்ல நண்பர்கள், நற்செய்கைகள்.
முயன்று அடையத் தக்கன.	,,	தேசம், சிநேகிதர்கள், புகழ்.
அடக்க வேண்டுவன	,,	குணம், வீண் உற்சாகம், நாக்கு.
எதிர்பார்க்க வேண்டுவன	,,	துக்கம், அழிவு, மரணம்.

(1) எந்த ஆன்மா துர்க்குணங்களோடு கூடி யிருக்கின்றதோ அது ஞான மடையாது.

(2) எந்தச் சரீரம் துர்ச்செய்கைகளுக்கு ஈடுபட்டிருக்கிறதோ அது நற்காரியங்களைச் செய்யத் தலைப்படாது.

(3) அறம் ஒன்றே அழியாதது.

(4) எவன் ஞானத்தையும், கல்வியையும், அலட்சியம் செய்கின்றானோ அவனுடைய எண்ணங்கள் வீணாகின்றன; அவனுடைய உழைப்பு பயனற்றதாகின்றது; அவனுடைய முயற்சி வியர்த்தமாகின்றது.

(5) அதர்ம சிந்தையுள்ளவனது முடிவு மிகக் கோரமாக விருக்கின்றது.

(6) கொடுங்கோல் மன்னன் கீழ்ப்படுதலினும், அஞ்ஞானம், தன்யம், தீயகுணங்களுக்கு உட்படுதல் உலகத்தில் அடிமைத்தன மாகும்.

(7) உண்மையை அறிந்தவன் பிறவி யென்கிற கடலில் உழல மாட்டான்.

(8) பொறிகளைப் புலன்வழி செல்லாது காப்பவனே மோட்சத்துக்கு உரியவனாவான்.

(9) மக்களுக்குத் தர்ம சிந்தனை யினும் மேற்பட்டது ஒன்றில்லை.

ஜப்பான்.

ஜப்பான் ஆசியாக் கண்டத்தின் கிழக்கேயுள்ள தீவுகளிலொன்று. ஜப்பான் என்னும் சொல் "சூரியன் உற்பத்தியாகுமிடம்" எனப்பொருள்படும். ஆகவே ஜப்பான் காரணப்பெயராகின்றது. ஜப்பானின் இராஜாங்கக் கொடியில், சூரியன் உற்பத்தியாகுங்கால் தன்கிரணங்களைச்சுற்றி வீசுவதுபோல் சித்திரமெழுதியுள்ளது. இக்கொடி சில வருடங்கட்குமுன்னர் ருஷியரைத் தோற்கச்செய்து உலகப்பிரசித்தியாய் விட்டது. விஸ்தீரணத்தையும் கீர்த்தியையும் அடைந்திருந்த ருஷியாதேயத்தைப் பிரசித்தியற்ற சிறிய ஜப்பான் தோற்கடித்தது அதி ஆச்சர்யசம்பவம்.

ஜப்பானும் இங்கிலாந்தும் சிலவிஷயங்களில் ஒத்திருக்கின்றன. இரண்டும் கடற்கரைக்கு அருகாமையிலிருக்கும் தீவுகள். ஐரோப்பாவில் எப்படி இங்கிலாந்து முதன்மையான ஸ்தானத்தை அடைந்திருக்கின்றதோ அப்படியே ஆசியாக்கண்டத்தில் ஜப்பான் முக்கியஸ்தானத்தை அடைந்திருக்கின்றது. இரண்டுதேயங்களும் கடற்சண்டையிலும் நிலச்சண்டையிலும் கீர்த்தி பெற்றவைகள். ஜப்பானியர்கள் தங்களைக் கிழக்கு ஐரோப்பியரென்றும், தங்களைப் பஸிபிக் பிரிட்டன் என்றும் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றனர்.

ஜப்பான் வீரியமுள்ள தேயங்களில் ஒன்றாகத் திடீரென்று ஆச்சர்யமாக வெளிவந்தது. சுமார் ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன் ஜப்பான் பிரசித்தியற்ற தேசமாகவிருந்தது; நாகரீகமும்தாழ்ந்ததாகவே யிருந்தது. ஜப்பானியர் அன்னியர்களைத் தங்கள் தேயத்தில்பிரவேசிக்கவிடார்கள்; ஜப்பானின்கப்பற்சேனைகள் உபயோகமற்ற மரக்கலங்களாக விருந்தன. இப்பொழுதோ இரும்புத்தகடுகள் பொதிந்த மரக்கலங்களாய் ஆச்சர்யமான உருவத்துடன் தேயத்தைக் காப்பாற்றுகின்றன. போர்வீரர்கள் யுத்தப் பயிற்சியில் தேர்ந்தவர்களாக விருக்கிறார்கள், முற்காலத்தில் போர்வீரர்கள் விற்களால் போர்செய்தார்கள். இப்பொழுது எல்லாருக்கும் ஆச்சர்யத்தை விளைவிக்கும்படி இரசாயன சாஸ்திரத்தால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஆயுதங்களைக் கையாடுகின்றனர். ஐம்பது வருடங்களுக்குமுன் பிரபுக்கள் சச்சரவிட்டுக்கொண்டு தேயத்தின் அபிவிருத்தியைக் கவனியாதிருந்தார்கள். இப்பொழுது

எல்லாம் பறந்துபோய் பிரபுக்கள் தேசாபிமானிகளா யிருக்கின்றார்கள். ஜப்பானியர்கள் முதலில் மிகவும் தாழ்ந்த நாகரீகத்தையுடையவர்களாயும்தாழ்ந்த இராஜதந்திரிகளாயுமிருந்தனர். வாவா இங்கிலாந்து முதலிய தேயங்களைப்போல் பிரசித்திபெறவேண்டுமென்ற அவா உண்டாகவே ஜப்பானியர்கள் மேன்மையுடைந்த தேயங்களிலுள்ள நன்மைகளை அநுசரிக்க முயற்சிசெய்தார்கள்; தற்காலத்தின் அபிவிருத்திகளை அதிக அவாவுடன் உட்கொண்டார்கள்; இராசயனத்தின் சக்தியையும், கல்வியின் மேன்மையையும், நாகரீகத்தின் உயர்வையும் நன்குணர்ந்தார்கள்; ரயில்களாலும் தந்திகளாலும் தேயத்தை நிரப்பினார்கள்; தொழிற்சாலைகளை வற்படுத்தி கைதொழில்களை விருத்திசெய்தார்கள்.

ஜப்பான் மிகவும் அழகானதேயம். அஃது இயற்கைக் காட்சிகளால் நிறைந்திருக்கின்றது; இலைக்கார்களுக்கு அதிரம்மியமான விடம். அழகாய் உயர்ந்தோங்கி யிருக்கும் மலைகளில் ஆறுகள் உருண்டு புறண்டு காதுக் கினிமையான தொனிகளுடன் ஓடுவதைப் பார்க்க ஆநந்தமா யிருக்கும். மலைகளின் அடிவாரங்களிலுள்ள சமபூமிகளும் பள்ளத்தாக்குகளும் நதிகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். மலைகளின்மிகுதியாலும்சமபூமிகளின் குறைவாலும் சிறிது பாகமே பயிர்செய்யக் கூடியதாக விருக்கின்றது. ஜப்பானின் சீதோஷ்ணஸ்திதி சாதாரணமானது. அங்கு எரிமலைகள் விசேஷம். பூஜிபாமா (Fusi yama) என்னும் குவிந்த வடிவமுள்ளமலை மற்றமலைகளைவிட பெரிதாயும் அழகாயுமுள்ளது. அம்மலை தெய்வசம்பந்தமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. ஜப்பானியர்கள் இயற்கைக் காட்சிகளைக்கண்டு வியக்கத் தக்கவர்களாதலால் அம்மலையின் படத்தை எழுத சித்திரக்காரர்கள் சிறிதும் அலுப்படையார்கள்.

(இன்னும் வரும்.)

S. Sankara Iyer, G. Town, Mrdras.

கிண்டர்கார்ட்டன் என்னும் பாலபோதனமுறை.

(342-ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

பரிமாணம்.

சாதாரணமாய் உலகத்தி லுள்ள வடிவுடைப் பொருள்களுக் கெல்லாம் பரிமாண முண்டு. பரிமாண மென்பது அளத்தல் வியவகாரத்திற்குக் காரணமா யிருப்பது.

அது, நெடுமை குறுமை யென்றும், பருமை நுண்மை யென்றும் இருவகை. இவ்விருவகைப்பரிமாணங்களும் ஒவ்வொரு வடிவுடைப் பொருளுக்கும் உண்டு. ஆனால் இங்குக் கூறப்பட்ட இருவிதப் பரிமாணங்கள் ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளோடு ஒற்றுமைப் படுத்தும்போதுதான் ஒன்று மற்றொன்றைக் காட்டிலும் உயரம், குட்டை, பருமன், நுண்ணிது என்று கூறுவதற்காகும். இப்பதங்கள் சாதாரணமாய் ஒரு பொருளின் பரிமாணத்தைக் கூற எப்படி உதவுகின்றன என்று சிலர் சந்தேகிக்கலாம். இஃதுண்மையே. மேற் கூறப்பட்ட நெடுமை, குறுமை, பருமை, நுண்மைகள் முறையே எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் உயர்ந்ததையும், எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் தாழ்ந்ததையும் எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் பருத்ததையும், எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் நுண்ணியதையும் குறிக்கும். ஒன்றையொப்பிட்டுக் கூறும் பரிமாணங்களெல்லாம் இடைப்பட்ட பரிமாணமே என்று கூறலாம். இவ்விடைப்பட்ட பரிமாணமும் ஒவ்வொருவஸ்துவின் பரிமாணத்தையும் நன்றாய்க்குறிப்பித்துக் காட்டுவதில்லை. ஒரு ஐந்து பூனையைக் காட்டிலும் உயரம் நாயைக் காட்டிலும் குட்டையென்றால், அதன் பரிமாணம் ஸாமானியமாய் அறியப்படுமே யன்றி நன்றாய் அறியப்படாது. இதற்காக நம்முன்னோர்கள் சில அளத்தல் கருவிகளை யேற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். அவை நீட்டல் அளவுகளென்றும் முகத்தல் அளவுகளென்றும் இருவகையாம். நீட்டல் அளவுகள், அங்குலம், முழம், கெஜம் முதலிய மத்தியகத பரிமாணத்தைக் குறிக்கும். இவ்வளவுகளை ஒரு வஸ்துவின் உயரத்தையும் பருமனையும் நன்றாய்க் குறிப்பிக்கப் போதுமானவை. உதாரணமாக: ஒருவஸ்து நான்கடி உயரம் இரண்டடி பருமனென்றால், அவ்வஸ்துவின் பரிமாணம் நன்றாய் அறியப் பட்டதாம். முகத்தல் அளவைகளான:—படி, ஆழாக்கு, முதலியவைகள். அவை திரவப் பொருள்களான ஜலம் முதலியவைகளை யளக்க உபயோகமுள்ளனவா யிருக்கின்றன.

கனம் (குருத்துவம்).

சாதாரணமாய் எல்லாப்பொருள்களுக்கும் எடையுண்டு. எடையில்லாதபொருளே கிடையாது. எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஏன் எடை யிருக்கிறதென்று சற்று ஆராய்வோமாயின், பூமியானது

எல்லாப் பொருள்களையும் தன்னிடத்திற்கு இழுத்துக் கொள்ளும்சக்தியை யுடையதா யிருக்கின்றதென்று விளக்கும். இந்தச் சக்திக்கு ஆகர்ஷண சக்தி யென்று பெயர். 'பூமியின் இந்த ஆகர்ஷண சக்தியினால் தான் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் எடை ஏற்படுகிறது. எடை என்பது ஒவ்வொருவஸ்துவிற்கும் பூமிக்கும் உள்ள ஆகர்ஷணசக்தியைத் தடுப்பதுதான். உதாரணமாக:—நாம் ஒரு கல்லை நம்முடையமுயற்சியால் ஆகாயத்தில்எறிந்தோம்; நாம் எவ்வளவு சக்தியை உபயோகித்துக் கல்லை யெறிந்தோமோ அவ்வளவு உயரம் கல் உயரச் சென்று பிறகு அக் கல்லுக்கும் பூமிக்குமுள்ள ஆகர்ஷண சக்தியினால் அது பூமிக்கு இழுக்கப்பட்டு மிக்க வேகத்தோடு பூமியில் விழுகிறது. இவ் வேகத்தைத் தடுப்பதால்தான் நாம் அக்கல்லின் எடையை உணருகின்றோம்: இதுவேயுமன்றிப் பூமியில்விழுந்துகிடக்கும் கல்லை மேலுக்கு எடுக்கிறபோதும் பூமிக்கும் அதற்கு முள்ள ஆகர்ஷண சக்தியை நாம் நம்முடைய சக்தியை உபயோகித்துத் தடுக்கிறோம். இதனாலும் நாம் அக் கல்லின் எடையை உணருகிறோம். ஆகவே எடை யென்பது வஸ்துக்களுக்கும் பூமிக்கு முள்ள ஆகர்ஷண சக்தியைத் தடுப்பதே யென்று பெறப்பட்டது. ஆனால் ஈயம் போன்ற சில வஸ்துக்கள் அதிக பளுவாயும் தக்கை போன்ற சில வஸ்துக்கள் அதிக இலேசாயும் இருப்பது நமக்கு அனுபவம். ஏன் சில கனமாயும்சில இலேசாயு மிருக்கவேண்டுமென்று யோசிக்கின், கனமா யிருக்கும் வஸ்துக்களின் அணுக்கள் இலேசாக விருக்கும் வஸ்துக்களின் அணுக்களைக்காட்டிலும் அதிக நெருக்கமா யிருப்பதனாலென்று புலப்படும். வஸ்துக்களுடைய அணுக்களின் அடர்த்திக்குத் தக்கபடியே பூமிக்கும் அவற்றிற்கு முள்ள ஆகர்ஷண சக்தியும் அதிகரிப்பதால், அடர்த்தியா யிருக்கும். அணுக்களுடைய பொருள்கள் பளுவானவையாயும் அவ்வளவு அடர்த்தியா யிராத அணுக்களை யுடையபொருள்கள் இலேசானவையாயு மிருக்கின்றன. ஆதலால் தான் சில வஸ்துக்கள் இலேசானவையாயும் சில வஸ்துக்கள் கனமானவையாயுமிருக்கின்றன. வஸ்துக்களின்எடையை அறியச்சில பொதுவான நிறைகள்ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள்பலம், சேர், வீசை முதலியனவாம். தராசுத் தட்டுகளில் ஒன்றில் நிறையைப்போட்டு மற்றொன்றில்நிறுக்க வேண்டிய வஸ்துவைப்போட்டு நிறுத்தால் அவ் வஸ்துவின் நிறை நன்றாய் அறியப் பட்டதாகும். வஸ்துக்களைக்கையில்எடுத்துப்பார்த்து அவற்றின் நிறையை ஸ்தூலமாய் அநுபவத்தினாலும் சொல்வது வழக்கம்.

குறிப்பு:—வஸ்துக்களின் நிறையைத் தங்கள்கைகளாலேயே ஊகித்துச் சொல்லப் பிள்ளைகளைப் பழக்கப் படுத்தல் வேண்டும்.

(வரும்.)

ந. சுப்பிரமணிய அய்யர்,
திருவேட்டீசுவரன்பேட்டை, சென்னை.

370-A

ஜீவராசிகளின் ஆயுள் நிண்ணயம்.

விருத்தம்.

அறைச ராயுசங் கட்காண்டு நூறதாம்
முறையி னண்டசங் கட்குறை முப்பது
கறையி லுற்பிசங் கட்கைந்து மாமதி
உறுசு வேதசத் திற்கோர் மதியரோ.

கருப்பையிற் பிறப்பனவாகிய ஆன்மாக்களுக்கு வயது 100 வருஷமும், முட்டையிற் பிறப்பனவாகிய ஆன்மாக்களுக்கு வயது 30 வருஷமும், நிலத்திற் பிறப்பனவாகிய ஆன்மாக்களுக்கு வயது 5 மாதமும், வியர்வையிற் பிறப்பனவாகிய ஆன்மாக்களுக்கு வயது ஒரு மாதமுமாகும்.

ஒவ்வோரு ஜீவராசிகளின் ஆயுள் பிரமாணம்.

மனிதர்வயது	100	கொக்குவயது	8	கழுதைவயது	25
யாளிவயது	100	வண்டுவயது	1	கருடன்வயது	32
புலிவயது	64	பாம்புவயது	1000	குயில்வயது	8
ஒட்டகவயது	72	தவளைவயது	300	காக்கைவயது	1000
சமுத்திரத்திலுள்ள		ஆமைவயது	10	ஆந்தைவயது	12
பெரியமீன்வயது	1000	அணில்வயது	20	கிளிவயது	15
எருமைவயது	40	ஒந்திவயது	6	கவுதாரிவயது	10
காட்டுப்பன்றிவயது	100	பல்லிவயது	3	பருந்துவயது	8
நாட்டுப்பன்றிவயது	30	எறும்புவயது	1	வல்லூறுவயது	16
நரிவயது	30	கொசுவயது மீ	5	புறாவயது	10
ஆட்டின்வயது	15	பேன்வயது மீ	1	குருவிவயது	500
கவரிமான்வயது	24	சிங்கத்தின்வயது	100	நீரில்வசிக்கின்ற	300
முயல்வயது	12	குரங்குவயது	300	ஜந்துக்கள்வயது	
மயில்வயது	18	நாய்வயது	35	முதலைவயது	80
அன்னபக்ஷிவயது	500	யானைவயது	1000	கீரிப்பிள்ளைவயது	20
கோட்டான்வயது	300	பூனைவயது	30	உடும்புவயது	100
நாரைவயது	12	மான்வயது	20	எலிவயது	5
நாகணவாய்ப்புள்வயது	8	பசுவயது	30	தேள்வயது	1
செம்போத்துவயது	8	கரடிவயது	300	மோட்டுப்பூச்சிவயது மீ	6
கழுகுவயது	500	குதிரைவயது	32	ஈ வயது மீ	3
கோழிவயது	12	காட்டுப்பசுவயது	100	கிருமிவயது நாள்	5

V. மௌனகுரு ருத்திரமூர்த்தி ஆச்சாரியார்,
Ex. முனிசிபல் கௌன்ஸிலர்,
பழனிஸ்தலம்.

வர்த்தமானம்.

வசிய மருந்துசெய்யப் பிரேதத்தின் அங்கங்களை வெட்டி யெடுத்தவன்:—சில மாதங்கட்கு முன் பாரிசாலில் யூசப்ஆலி யென்னுமொரு மகம்மதியன் ஒரு மகம்மதியப் பிரேதத்தைப் புதைத்தவிடத்திற்குச்சென்று, புதைத்த அன்றிரவு சமாதியைத் தோண்டி, பிரேதத்தின் கால்களையும் கைகளையும் ஒருபெண்ணை வசப்படுத்தற்கு வசியமருந்து செய்ய வெட்டிக் கொண்டு போனான். மறுநாளவன் சில எலும்புகளைக் கழுவிக் கொண்டிருக்கும்போது போலீசாரால் பிடிக்கப்பட்டுத்தன் குற்றத்தை யொப்புக்கொண்டான். அக்கேஸ் அங்கு விசாரணையி லிருக்கின்றது.

ஓரற்புதப்பிள்ளையார்:—வேலூருக்கு மேற்கே $11\frac{1}{2}$மைல் தூரத்துள்ள சேண்பாக்கத்தில் வருஷமொருமுறை யொருபிள்ளையார் பூமியிலிருந்து தானாகவே யுண்டாகின்றதாம். அவ்வாறுண்டான பிள்ளையார் நாள்தோறும் வளர்ந்துவருகின்றதாம். இப்பிள்ளையாரைத் தரிசிக்க வெள்ளிக்கிழமைதோறும் ஜனங்கள் மிகுதியாக வருகின்றனர்.

ஒரு பழைய நாணயத்தின் விலை மதிப்பு—ஸ்விட்ஸ்தேசத்தில் 16-வது நூற்றாண்டில் வழங்கிவந்த மூன்று ஷில்லிங்கு மதிப்புள்ள ஒரு நாணயம் ப்ராங்கு ஃபோர்ட்டில் நடந்த எலத்தில் 16810 ஷில்லிங்கிற்கு விற்கப்பட்டது.

பெண்கல்வி:—ஜப்பான் கவர்ன்மெண்டார் தம் தேசத்துப்பெண்கள் 6-வயது முதல் 12-வயது வரையில் கட்டாயமாக ஸ்கூல்களில் படிக்க வேண்டுமென்று சட்டமேற்படுத்தி யிருக்கின்றனர்.

பாரிஸ்டர் பரீக்ஷையில் தேறிய ஒரு மகம்மதியர்:—கொழும்பு கம்பெனித் தெருவில் வசிக்கும் சுல்தான் சாகிப் என்பவரது சகோதரர் புதல்வர் சீமைக்குச் சென்று பாரிஸ்டர் பரீட்சையிற் றேறிவந்தார்.

மின்சார உழவு:—கலிபோர்ணியாவிலுள்ள விளை நிலங்களெல்லாம் மின்சார சக்தியைக் கொண்டு உழவு செய்யப்படுகின்றன.

குடிவிலக்கு:—சிலோன் கவர்ன்மெண்டில் தற்காலத்திலுள்ள சாராயக்கடைகளை விட் அதிகமான கடைகளை இனியேற்படுத்துதல் கூடாதென்று 5000 புத்தகுருக்கள் கூடிக் கலோனியல் செக்ரிடரிக்கு மனுச்செய்திருக்கின்றனர்.

சிங்கங்களினின்றுந்தப்பிய இருவர்:—மத்திய ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள ஸோம்பாவில் மிஸ்டர் மாக்டனல்ட் என்பவர் தம்முடைய மனைவியோடு மோட்டார் பைசிகிலேறிச் சென்றபோது இரண்டு சிங்கங்கள் அவ்விருவரையுங் கொல்லச் சுமார் 5 மயில் தூரம் அவ்வண்டியைத் துறத்திச்சென்றன; முடிவில் வண்டியோடு தொடர்ந்தோடமுடியாது அவை சும்மா திரும்பிவிட்டன.

சிவப்பிரகாசப்

பெருந்திரட்டு.

சொருபாநந்தரால் திரட்டப்பட்டது.

இதுகாறும் வெளிவராதது.

விலை ரூபாய் மூன்று—வி. பி. முதலிய சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

மானேஜர், சக்ரவர்த்தினி ஆபீசு,

கோமளேசுவரன் பேட்டை, சென்னை.

3708

P. S. Sundram & Co.

Electro-Platers, Gilders and
General Commission Agents.

உயர்ந்த தங்கம் வெள்ளிப் பதக்கங்களும் முதல் தரமான அநேக யோக்கியதா பத்திரங்களும் வெகுமானமாக அளிக்கப்பட்ட பெயர் பெற்ற

பி. எஸ். சுந்தரம் கம்பெனி,

எலக்டிரிக் தங்க நகை வியாபாரிகள்.

107-பெரியதெருவு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை

எலக்ட்ரிக் தங்கநகை விலைவிவரம்.

32'' நீளம் $\frac{3}{4}$'' அகலம் 150. } அரும்பு சிலங்கை கட்டிய
32'' நீளம் $\frac{5}{8}$'' அகலம் 210. }

5 வருஷம் காரண்டியுள்ள	மல்லிகை ஒட்டியாணம்	ரூ. 25	8
	நாக ஒத்து பெரியது	12	0
	நாகஒத்து சிறியது	9	0
	காரை பெரியது	10	0
	காரை சிறியது	7	8
	வங்கி பெரியது	10	0
வருவஷம் காரண்டியுள்ள	மல்லிகை ஒட்டியாணம்	19	8
	நாகஒத்து பெரியது	9	0
	ஷை சிறியது	6	12
	காரை பெரியது	7	8
	ஷை சிறியது	5	12
	வங்கி சிறியது	8	0
ஐ $1\frac{1}{2}$-வருஷம் காரண்டி யுள்ள	மல்லிகை ஒட்டியாணம்	13	8
மல்லிகை ஒட்டியாணம்	காரண்டியில்லாதது	8	8
ஜாமந்திப்பூ		1	
ரோஜாப்பூ		1	8

கதாமஞ்சரி.

இஃதொரு மாதாந்த சஞ்சிகை. டிம்மி 24 பக்கங் கொண்ட

3 பார அளவில் மாதந்தோறும் வெளிவரும்.

இதில் கதாசரித் சாகரத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு அடங்கியிருக்கின்றது. இக்கதை பூர்வம் உமாதேவியாரின் பிரீதியார்த்தம் பரமசிவனால் திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்டது. இப்பரத கண்டத்தின் வடமேற் கெல்லைப் புறத்தின்கண் க்ாஸ்மீர தேசத்தை 800 வருடங்கட்கு முன்னர் ராஜ்ய பாரஞ் செய்துவந்த ஸ்ரீ ஹர்ஷன் என்னும் அரசன் தனது ராஜ்யத்தில் நேர்ந்த யுத்தத்தில் மரணமடைந்தனன்; மன்னனிறந்த துக்கத்திற் காற்றாத சூரியவதி யென்னும் அன்னையாரின் சோகத்தை நிவிர்த்திக்குமாறு இக்கதை சோம தேவரால் இயற்றப்பட்டது. இக்கதையின் போக்கு நவ நவமாகவும், படிப்போர்க்குப் பரமாநந்தத்தைப் பயப்பிப்பதாகவு மிருக்கும். மேலும், இது தெய்வபக்தி, வைராக்கியம், நல்லொழுக்கம் முதலிய நல்லனவெல்லாம் நலமுறப் பொருந்துமாறு செய்யும். இதன் பெயருக் கேற்றவாறே கதையும் சாகரம் போன்று விளங்கும். இது யாவரும் செவ்விதி னுணருமாறு எளிய வசன நடையி லெழுதப்பட்டுள்ளது.

சந்தாவிவரம்.

வருஷம் 1க்கு	ரூ.	1	0	0
ஆறு மாதத்திற்கு		0	10	0
தனிப்பிரதி		0	2	0
வெளித் தேசத்திற்கு				
வருஷம் 1-க்கு		1	8	0
ஆறு மாதத்திற்கு		0	14	0
தனிப்பிரதி		0	3	0

விளம்பர விகிதம்

மாதம் 1க்கு பக்கத்திற்கு	1	0	0
,, ½ பக்கத்திற்கு	0	10	0
,, ¼ பக்கத்திகற்கு	0	6	0
சில்லரை விளம்பரங்ளுக்கு வரி 1க்கு அணா	0	1	0

திரு. அ. சுப்பிரமணி பாரதியார்,

மானேஜர், லோகோபகாரி ஆபீசு,

கோமளேசுவரன் பேட்டை, சென்னை.

170-பக்கப் புத்தகம் இனாம்!

இது நல்ல ஆரோக்கியமும் நீடித்த சுகவாழ்வும்தரும்; இயற்கையாயுள்ள சில விதிகளை அனுசரிப்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. இச்சிறந்த புத்தகம் சுகவழியைக் காட்டி, நல்ல ஆரோக்கியத்தோடும் எப்பொழுதும்திடகாத்திரத்தோடும், நீண்ட ஆயுளோடு மிருக்கும்படி செய்து நல்ல அதிர்ஷ்டத்தைக் காட்டும். இப்புஸ்தகம் இனாமாகவும் தபாற் செலவில்லாமலும் அனுப்பப்படும்

☞ இப்புத்தகத்திற்கு இன்றைக்கே எழுதுங்கள்.

வைத்திய சாஸ்திரி

மணிசங்கர் கோவிந்தஜி,

ஆதங்க நிக்ரஹ ஒளஷதாலயம்,

22, பிராட்வே & 96. மவுண்ட்ரோட், மதராஸ்.

ஏஜெண்டு:—M. A. நெல்லையப்ப முதலியார்,

38 சின்னகடைத்தெருவு, திருச்சினாப்பள்ளி.

ஆநந்த ராமாயணம்.

இதுவரையில் தமிழில் வெளிவராதது.

இது வால்மீகி மகாரிஷியால் வடமொழியில் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதில் வால்மீகி ராமாயணத்தில் இல்லாத அநேக விஷயங்கள் அடங்கியுள்ளன; ஸ்ரீராம லட்சுமணருடைய ஜனனமும், வளர்ப்பும், சீதாதேவியினுடைய ஜனனமும், அத்தேவிக்குப் பல பெயர் வந்ததற்குக் காரணமும் விளக்கி யிருப்பது. வெகு இனிமையாயிருக்கும். இஃது ஆநந்த ராமாயணமென்னும் பெயருக்கேற்றவாறு படிப்போர் மனதிற்கு உற்சாகமும், ஆநந்தமும் உண்டாக்கும்; இதில் அநேக சித்திரப் படங்க ளடங்கியிருக்கின்றன. விலை ரூபாய் 5. தபாற் கூலி வேறு.

மாநேஜர்:—

சக்ரவர்த்தினி ஆபீஸ்,

சென்னை.

பட்டுப் பீதாம்பர கம்பெனி, காசி.

திருப்தி யில்லாதவைகள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படும்.

பட்டுப் பீதாம்பர காட்லாக்து இனுமாக அனுப்பப்படும்.

உருத்திராக்ஷங்கள் !! ஜபமாலைகள் !!

பரிசுத்தமானவை.

108 உள்ள மாலை 1-க்கு 6-அணு முதல் ரூபாய் 12-வரை. விலை அதிகப் படுவதுபோல் மணிகள் சிறிதாக இருக்கும். 6-முகக் கண்டிகள் 33-உள்ளது; கண்டி 1-க்கு ரூபாய் 1-முதல் 10-வரை. 5-முகக்கண்டி 32-உள்ளது; கண்டி 1-க்கு அணு 10-முதல் ரூபா 10 வரை. விலை அதிகப்படுவது போல் மணிகள் பெரிதாக இருக்கும்.

வெண்பட்டு வேஷ்டிகள்.

சுத்தமான வெண்பட்டு வேஷ்டிகள் கோயம்புத்தூர் வேஷ்டிகள் மாதிரி சன்னகம்பி, ருத்திராக்ஷ கம்பி, ஜரிகை கம்பி போட்டவை.

4	முழம்	2	அகலம்	1-க்கு	ரூபாய்	4-8-0-முதல்	7	வரை
6	,,	2½	,,	1-க்கு	,,	7	,, 9	,,
6	,,	3	,,	1-க்கு	,,	10	,, 12	,,
7	,,	2½	,,	1-க்கு	,,	8	,, 12	,,
7	,,	3	,,	1-க்கு	,,	10	,, 14	,,
8	,,	3	,,	1-க்கு	,,	12	,, 18	,,
9	,,	3	,,	1-க்கு	,,	14	,, 20	,,
10	,,	3	,,	1-க்கு	,,	15	,, 22	,,

பனி ! பனி !! பனி !!!

பனிக்கு அடக்கமான சுத்தமான கம்பளி ரோமத்தால் செய்து உறுதியும், நைஸும், நேர்த்தியுமான கம்பளிப் போர்வைகள், 6-முழம் நீளம் 3-முழம் அகலம் சிகப்பு முதலிய சகலநிறத்திலும் தயாராக இருக்கின்றன. உருப்படி 1-க்கு ரூபாய் 5-8-0. ஷெ சிறிது 1-க்கு ரூபாய் 4-8-0. மேகவர்ணப் போர்வைக்கு ரூபாய் 6 8 0. தபாற் செலவு பிரத்தியேகம்.

காசி வயிரவர் கயிறு.

1-வது நெம்பர் 100-க்கு... 3 0 0 3-வது நெம்பர் 100-க்கு...2 0 0

2-வது நெம்பர் 100-க்கு.... 2 8 0 4-வது நெம்பர் 100-க்கு...0 6 0

குழந்தைகள் !

குழந்தைகள் விளையாடக் கூடிய பித்தளை வெங்கலத்தால் செய்த செம்புக்குடம், கரண்டி முதல் 32 சாமான்கள் அடங்கிய அழகும் நேர்த்தியும் நைஸும் பளபளப்புமுள்ள அழகிய பாத்திரங்கள் 32 உள்ள சிறு செட்டு 1-க்கு ரூபாய் 2 0 0. பெரிய செட்டு 1-க்கு ரூபாய் 4 0 0.

உடனே எழுதுங்கள். விலாசம்—மானேஜர்,

பட்டுப் பீதாம்பர கம்பெனி, தாராநகர் தெரு,

MANAGER,

Silk Petamber Co., Daranagar Street, Benares City.